Rādhā paklausė saldžiu balsu: „Kaip tu žaidi su savo draugais šioje vietoje?" K□s□a atsakė: „Aš apsirengiu imtynininko drabužiais ir galynėjuosi su savo draugais. Niekas taip neišmano imtynių, kaip aš, todėl aš lengvai nugaliu.“ Lalitā nusišypsojo ir paprašė K□s□os parodyti, kaip jis grumiasi imtynininko drabužiais. Jie visi persirengė imtynininkų drabužiais, bet K□s□a savo apranga labai didžiavosi. Rādhā labai švelniai nusišypsojo, pamačiusi K□s□os imtynininko aprangą ir jie abu įžengė į imtynių areną. Nebuvo net klausimo, kas laimės o kas pralaimės šiose varžybose. Kandarpa, meilės dievas, stebėdamas šį žaidimą buvo labai patenkintas.

Šis žaidimas aprašytas Vraja-vilāsa-stavoje: „Aš dainuoju apie Bhā□□īros miško šlovę, kuriame žavingoji Śrī Rādhā norėdama susigrumti su K□s□a kartu su savo draugėmis apsirengė imtynininkų apranga. Madanos (Kupidono) malonumui ši linksmai rungėsi su Bakāriu, Bakāsuros priešu, kuris taip pat buvo apsirengęs kaip imtynininkas.“

==========

Kartą Rādhā su savo draugėmis nešinos pieno puodynėmis atėjo čia, kad persikeltų per Yamuną. Jų grožis sužavėjo K□s□ą, kuris jų laukė sulūžusioje valtyje, norėdamas padėti joms persikelti per upę. Kai Rādhā pamatė K□s□ą, kuris apsimetė bemiegąs, ji šaukė jam vėl ir vėl, kad šis perkeltų jas į kitą upės pusę. Po kurio laiko K□s□a paėmė jas į valtį, ir jausdamas širdyje didelę ekstazę nuplaukė nedidelį atstumą. Tuomet prasidėjo linksmybės, kurių net neįmanoma aprašyti, bet jas poetai labai gražiai aprašo savo raštuose. Toliau pateikiamas aprašymas iš Padyāvalī: „Rādhā sunerimusi tarė K□s□ai: 'Ši valtis yra sulūžusi, o upė čia labai gili. Mes esame jaunos merginos, o ši situacija mums visiškai nepalanki. Vienintelė mūsų išsigelbėjimo viltis esi tu, mūsų valtininkas. O Yadu-nandana, tavo pasiūlymu aš jau išmečiau iš valties visus savo puodus su pienu, savo vėrinius ir net savo šaliką, o kito kranto vis dar nematyti. Vanduo skverbiasi į valtį. Bet kurią akimirką, kai tik mus įtrauks audros sūkurys, mes paskęsime. Vaje, kokia nenumatyta nelaimė! O tu, K□s□a, nepaisant viso šito, iš džiaugsmo ploji delnais. Mano rankos nesustodamos iš valties semia vandenį, o tu negali nustoti šaipytis. O K□s□a, jei šį kartą aš išsigelbėsiu, aš daugiau niekada nekelsiu kojos į tavo valtį.‘ ”

Narahari Cakravarti, "Bhakti ratnakara", 5 skyrius